

3597 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 3598

dels har givet Afkald paa en af de Officerer, som tidligere vare ansatte til Grændsens Bevogning, og dels ogsaa i den senere Tid har overtaget den civile Bestyrelse af Grændsetoldkassen, som oprindelig ikke vedkom hans Stilling som Chef for Sensdarmieriet. Der er altsaa sparet en Officer, og der er sparet en Toldinspektør ved Grændsen. Alt dette forenes nu hos ham. Derfor er det forekommet mig, at, naar man samler alle disse Hensyn sammen, og navnlig Hensynet til den anstrengende og ansvarfulde Post, som han har, saa vil det ikke være urimeligt eller ubilligt, at det Tillæg, nemlig 400 Rd., som Regjeringen har foreslaaet, bliver givet ham. Jeg er derfor ikke istand til at anbefale Udvalgets Flertals Forslag til det ærede Thing, men maa anbefale det at vise denne Mand en — som det forekommer mig — velfortjent Velvillie ved at lade ham faae disse 400 Rd. — Den ærede Ordfører nævnte adskillige Hensillinger i Betænkningen, i hvilken Anledning jeg skal tillade mig at bemærke, at de Hensillinger, som der ere gjorte, allerede ere tagne under Overveielse og Bearbejdelse i Finantsministeriet. — Der staar endnu kun tilbage for mig at omtale Endringsforslaget under Nr. 148, som jeg ikke skal gjøre nogen Indvending imod. Jeg forstaaar overmaade godt Hensigten med dette Forslag, og skjøndt jeg ikke har nogen stor Tro paa, at det hjælper, har jeg dog ikke Noget imod, at ogsaa dette Forsøg gjøres. Jeg skal yderligere tillade mig at bemærke, at, da jeg forrige Gang var Finantsminister, brugte jeg en lignende Fremgangsmaade for $\frac{1}{4}$ Aars Tid, men uden at det hjalp, tværtimod Tilstanden blev ganske forviolet; men derneft skal jeg bemærke, at det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører nævnte, ikke ligger dødt hen hverken i Finantsministeriet eller i Indenrigsministeriet, idet der herfra, allerede forinden jeg forlod det, er indledet Korrespondance med vedkommende Autoritet, hvoraf det turde blive klart, at det hverken er Indenrigsministerens eller Finantsministerens Villie, at Forholdet skal kunne vedblive paa samme Maade som hidtil.

Ordføreren (Berg). Jeg har ikke mange Bemærkninger at fremkomme med, efter at jeg nu har hørt det ærede Medlem for Præsto Amts Iste Valgtreds (Scavenius) og den høitærede Finantsminister. Der er jo i dette Affnit ikke mange Punkter, hvori man divergerer. Efterat have hørt den høitærede Finantsministers Stilling til Forslaget under Nr. 26 angaaende Invaliderne, har jeg ikke Andet dertil at sige, end at, naar den

høitærede Minister mente, at Foranstaltningen vilde være i Invalidernes Interesse, saa kunde det dog være muligt, at Riksen kunde vende sig til begge Sider, altsaa ogsaa i modfat Retning. Dette har den rimeligvis ogsaa gjort, og det kan vistnok aldrig blive en Foranstaltning, som kan tilveiebringe den Ligelighed, som det ærede Medlem for Præsto Amts Iste Valgtreds omtalte, fordi den gaar ud over flere Aar. Da vi jo imidlertid ere enige om at ønske at faae en ny Invalidelov snart igjennem, inden man begynder paa nye Foranstaltninger af den Art, og da vi forhaabentlig ogsaa efter den Enighed, som synes at være tilfede om Grundsaetningerne, ville faae en saadan, saa er dette jo en Sag, der, som sagt, ikke behøver at omtales videre her. Med Hensyn til Dagpengene, da har jeg ikke udtalt, at der fra Ministerens Side i den Henseende ikke var nogen Anledning til at ønske dette Forslag fremmet; men da vi jo rimeligvis i en nær Fremtid ville komme til at forhandle om Dagpengenes Størelse for Embedsmænd, der ere i saadanne Stillinger, at de kunne stilles jevnbyrdige med Overtoldinspektøren, saa har jeg ment, at det var ønskeligt, at man ikke præjudicerede Afgjørelsen deraf ved i Forveien paa forskellige Punkter at tage Bestemmelser, som gaa ud over det Sædvanlige. Det er altsaa kun denne Betragtning, som har ledet Udvalget til at stille dette Forslag. Angaaende Forslaget under Nr. 106, da kan jeg ikke tiltræde den ærede Ministers Udvikling af, at vedkommende Embedsmand har sparet Staten mange Penge. Det er en fuldstændig Misforstaaelse. Man anlagde dette Væsen derovre rent midlertidig til Prøve og opstillede da en hel Del flere Embedsmænd, end man behøvede. Man maatte derfor nødvendigvis ved Reguleringen komme til at inddrage en Del af dem, og denne Embedsmand blev da tilbage; men hver Gang man inddrager overslødige Embedsmænd kan man dog ikke sige, at de, der blive tilbage, spare Staten Penge. Dersom det kan paavises, at vedkommende Embedsmand har et Embedsomraade, som er større end tilbørligt, saa har han ganske vist sparet Staten Penge; men det vil den høitærede Minister være ude af Stand til at paavise, thi det er min Overbevisning, at, hvor dygtig og værdig end vedkommende Embedsmand er, saa har han dog ikke nogen vanskeligere Gjerning end den store Del af de underordnede Bestillingsmænd, som med en Tjenestetid fra 24 til 7 Aar saavidt erindres til Dato ikke have faaet Mere i Løn end lidt over 300 Rd. Jeg vil ikke gaa ind